

การวิเคราะห์และทดสอบดินเลนจากบ่อดักตะกอนของเหมืองแม่เมาะเพื่อผลิตปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลาน

สุชีวัน อินทุง^{1*} ไพรัช จุญญพัฒน์พงศ์² และ อนุชา วรรณก้อน³

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

² ภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ, สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

* ผู้ประสานงานเผยแพร่ (Corresponding Author), E-mail: sucheewan_nab@cmru.ac.th

วันที่รับบทความ: 16 มีนาคม 2565; วันที่ทบทวนบทความ: 15 สิงหาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 29 สิงหาคม 2565

วันที่เผยแพร่ออนไลน์: 15 พฤศจิกายน 2565

บทคัดย่อ: ดินเลนในบ่อดักตะกอนของเหมืองแม่เมาะถูกนำมาทดสอบและผลิตปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานจากการวิเคราะห์ด้วยเอกซเรย์ดิฟแฟรกชัน (XRD) พบว่า ดินเลนมีแร่เคโอลิไนต์เป็นส่วนประกอบ เมื่อทดลองเผาตัวอย่างดินเลนที่อุณหภูมิในช่วง 700-900 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง และนำดินเลนเผามาผสมกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาในอัตราส่วนร้อยละ 0, 10 และ 20 โดยน้ำหนัก แล้วบ่มในน้ำปูนใสเป็นเวลา 3, 7 และ 28 วัน ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ XRD ของตัวอย่างจากกระบวนการพบเฟสของสารปอซโซลานในรูปของ Tobermorite ($\text{Ca}_5(\text{Si}_6\text{O}_{16})(\text{OH})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) และ Foshagite ($\text{Ca}_4(\text{Si}_3\text{O}_9)(\text{OH})_2$) หรือโครงสร้าง (CSH) จากนั้นนำดินเลนเผาที่ 100 และ 700-900 °C ผสมกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา โดยผสมดินเลนเผาร้อยละ 0, 10 และ 20 โดยน้ำหนัก และทรายละเอียดในสัดส่วนตามมาตรฐานการขึ้นรูปเป็นมอร์ตาร์ในแบบพิมพ์ทองเหลืองขนาด 5 x 5 x 5 ซม. จากนั้นบ่มในน้ำปูนใสเป็นเวลา 3, 7 และ 28 วัน ตามลำดับ ทำการทดสอบสมบัติของปูนซีเมนต์ปอซโซลานตามมาตรฐาน มอก.849 พบว่า ตัวอย่างที่มีการผสมดินเลนเผาในช่วง 700-900 °C ผสมร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก มีกำลังอัดที่เป็นไปตามมาตรฐาน ตัวอย่างที่ผ่านการเผา 800 °C ผสมร้อยละ 10 โดยน้ำหนักบ่ม 28 วัน มีกำลังอัดที่สูงที่สุด จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าดินเลนจากบ่อดักตะกอนในเหมืองแม่เมาะมีความเป็นไปได้ที่จะนำมาผลิตปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลาน

คำสำคัญ: ดินเลน; ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลาน; กำลังรับแรงอัด

Analysis and Testing of Muddy Soil from the Sediment Pond of The Mae Moh Mine for Portland Pozzolan Cement Production

Suchewan Inthung^{1*}, Pirat Jaroopattanapong² and Anucha Wannagon³

¹ Faculty of Science and Technology, Chiang Mai Rajabhat University

² Department of Mining Engineering, Faculty of Engineering, Chiang Mai University

³ National Metal and Materials Technology Center, National Science and Technology Development Agency

*Corresponding author, E-mail: suchewan_nab@cmru.ac.th

Received: 16 March 2022; Revised: 15 August 2022; Accepted: 29 August 2022

Online Published: 15 November 2022

Abstract: The clayed soil from the sediment-trapping sump of the Mae Moh mine was examined to produce Portland pozzolan cement. The X-ray diffraction (XRD) analysis showed that the clayed soil consisted of kaolinite. After heat-treated at temperatures in the range of 700-900 °C for 3 h, the clayed soil samples were mixed with ordinary Portland cement at the ratio of 0, 10 and 20 wt.%, and then cured in lime water for 3, 7 and 28 days, respectively. XRD results of the cement samples from the process revealed pozzolanic phases as Tobermorite ($\text{Ca}_5(\text{Si}_6\text{O}_{16})(\text{OH})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) and Foshagite ($\text{Ca}_4(\text{Si}_3\text{O}_9)(\text{OH})_2$) or CSH structure. Consequently, the 100 and 700-900 °C of heat-treated clayed soils were mixed with ordinary Portland cement and sand to form the mortar in the proportions of 0, 10 and 20 wt.% according to the mortar forming standard. The mortar sample was formed in a brass mold of size 5 x 5 x 5 cm., then cured in lime water for 3, 7 and 28 days respectively. The properties of the samples were tested according to the TIS 849 standard. The results showed that the samples with 10 wt.% of 700 - 900 °C heat-treated clayed soils achieved compressive strength according to standard. The samples with 10 wt.% of 800 °C heat-treated clayed soil after being cured for 28 days have maximum compressive strength. This study shows the potential of clayed soil from the sediment-trapping sump of the Mae Moh mine for use in Portland pozzolan cement production.

Keywords: Clayed soil; Portland pozzolan cement; compressive strength

1. บทนำ

วัสดุปอซโซลานเป็นวัสดุผสมที่ประกอบไปด้วยซิลิกา อลูมินา หรือซิลิกาและอลูมินา ที่มีสมบัติในการยึดประสานเล็กน้อยหรือไม่มีเลย [1] แต่เมื่ออบจนเป็นผงละเอียดและมีความชื้นจะทำปฏิกิริยาเคมีกับแคลเซียมไฮดรอกไซด์ที่อุณหภูมิปกติแล้วเกิดเป็นสารประกอบแคลเซียมซิลิเกตไฮเดรตหรือแคลเซียมอลูมิเนตไฮเดรตซึ่งมีสมบัติยึดประสานได้ [2] และมักจะนำมาใช้ทดแทนปูนซีเมนต์ แต่ต้องใช้ปริมาณของสารปอซโซลานในปริมาณจำกัด [3] ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลาน หมายถึง ปูนซีเมนต์ไฮดรอลิกที่ได้จากการผสมปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์กับวัสดุปอซโซลาน และปูนไฮดรอลิกจะก่อตัวและแข็งตัวขึ้นได้เมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำหรือเมื่ออยู่ในน้ำ [3] วัสดุปอซโซลานมี 2 ประเภท ได้แก่ วัสดุธรรมชาติ เช่น แร่ไดอะตอมมาเซียสเอิร์ท ถ้ำภูเขาไฟ ดินขาวซึ่งวัตถุดิบเหล่านี้จะต้องผ่านกระบวนการบด และเผาเพื่อนำไปใช้ และวัสดุปอซโซลานอีกประเภทหนึ่งคือ วัสดุที่ได้จากกระบวนการผลิต เช่น ถ้ำลอยจากโรงไฟฟ้าเป็นต้น [1] ดินขาวเป็นดินที่มีซิลิกา และอลูมินาที่อยู่ในรูปของ แร่เคโอลิไนต์สูง เมื่อนำมาเผาที่อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 800 °C จะทำให้แร่เคโอลิไนต์เปลี่ยนเป็นเมตะกาไลน์ซึ่งอยู่ในรูปของออสัณฐาน และเมื่อเมตะกาไลน์ทำปฏิกิริยากับแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) ที่ได้จากปฏิกิริยาไฮเดรชันระหว่างปูนกับน้ำ จะเกิดเป็นสารปอซโซลาน เรียกนี้ว่า ปฏิกิริยาปอซโซลานิก ซึ่งผลของปฏิกิริยาอาจจะอยู่ในรูปของสารประกอบแคลเซียมซิลิเกตไฮเดรต (CSH) หรือแคลเซียมอลูมิเนตไฮเดรต (CAH) ที่มีคุณสมบัติช่วยเชื่อมประสานและให้กำลังอัดกับคอนกรีต [4]

ตัวอย่างดินเลนจากบ่อดักตะกอนในเหมืองแม่เมาะนั้นมีแร่เคโอลิไนต์เป็นองค์ประกอบในโครงสร้างถึงแม้จะไม่ใช่แร่ที่มีปริมาณมากที่สุดก็ตาม แต่เมื่อทดลองนำดินเลนไปเผาที่อุณหภูมิ 500 - 900 °C [4] พบว่าแร่เคโอลิไนต์ในดินเลนได้กลายเป็นเมตะกาไลน์ ตามผลการวิเคราะห์เฟสของตัวอย่างด้วย XRD [2] ทำให้ผู้วิจัยเห็นความเป็นไปได้ที่จะนำเอาดินเลนจากบ่อดักตะกอนในเหมืองแม่เมาะซึ่งมีปริมาณมากครอบคลุมพื้นที่ถึง 42,890 ตร.ม. และมีความลึกถึง 15 เมตร (ข้อมูลจาก กฟผ. ปี 2563) และกำลังจะสิ้นบ่อมาทดลองผลิตเป็นสารปอซโซลาน เพื่อที่สามารถนำมาผลิตเป็นปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานเพื่อที่สามารถนำมาทดแทนปูนซีเมนต์ที่มีต้นทุนการผลิตสูง และสร้างมลพิษ (CO_2) ให้กับสิ่งแวดล้อม ถ้าทำได้ก็จะทำให้ดินเลนที่เหลือทิ้งเหล่านี้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด ที่ผ่านมามีการสังเคราะห์วัสดุปอซโซลานจากหลายแหล่งเพื่อผลิตเป็นวัสดุก่อสร้างเช่น คอนกรีต [5] อิฐบล็อกประสานที่ผลิตจากดินตะกอนน้ำประปา [6] และตัวดูดซับโลหะหนัก [7] และจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า อัตราส่วนที่เหมาะสมของสารปอซโซลานประเภทเมตะกาไลน์เพื่อทดแทนปูนซีเมนต์จะอยู่ในช่วงร้อยละ 10-20 [5, 8]

2. วิธีดำเนินการวิจัย

นำตัวอย่างดินเลนจากบ่อดักตะกอนในเหมืองแม่เมาะมาแยกสิ่งเจือปนออก ล้างด้วยน้ำ บั่นน้ำดินในถังบั่น ร้อนผ่านตะแกรง 325 เมช. จากนั้น นำดินเลนไปอบแห้งที่ 100 °C มาเผาที่ 500 - 900 °C เป็นเวลา 3 ชม. และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงแร่ด้วยเครื่องเอกซเรย์ดิฟแฟรกชัน (XRD) ยี่ห้อ Bruker รุ่น D8 advance

นำดินเลนที่อบแห้งและเผาที่อุณหภูมิ 700-900 °C ผสมกับปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาในอัตราส่วนดินเลนเผาร้อยละ 0, 10 และ 20 โดยน้ำหนัก และบ่มในน้ำปูนใสเข้มข้นร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก [9] เป็นเวลา 3, 7 และ 28 วัน ตามลำดับ จากนั้นวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นด้วย XRD

นำดินเลนเผาอุณหภูมิที่ 700-900 °C ผสมปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาในอัตราส่วนดินเลนร้อยละ 0, 10 และ 20 และทรายละเอียดตามมาตรฐานในอัตราส่วนปูนซีเมนต์ต่อทรายร้อยละ 1 : 2.75 [10] โดยน้ำหนัก ขึ้นรูปเป็นมอร์ต้าร์ในแบบพิมพ์ทองเหลืองขนาดกว้าง 5 ซม. ยาว 5 ซม. ลึก 5 ซม. [11] และบ่มในน้ำปูนใสเป็นเวลา 3, 7 และ 28 วันจากนั้นทดสอบหาค่ากำลังอัดด้วยเครื่องทดสอบกำลังอัดแบบทำลาย (Uniaxial Compressive Test รุ่น Model Controls S.P.A 50-C 46L2) ทดสอบหาร้อยละการดูดซึมน้ำ การหดและขยายตัว และการวิเคราะห์โครงสร้างทางจุลภาคด้วยเครื่องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ยี่ห้อ JEOL รุ่น JSM-5910LV

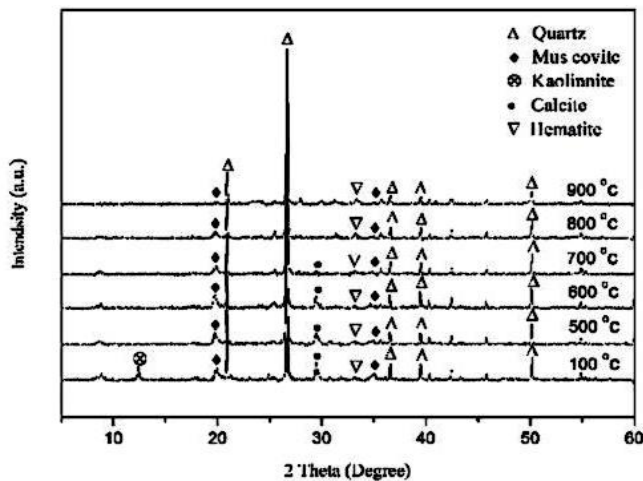
3. ผลการวิจัย

3.1 ผลการวิเคราะห์ XRD ดินเลน

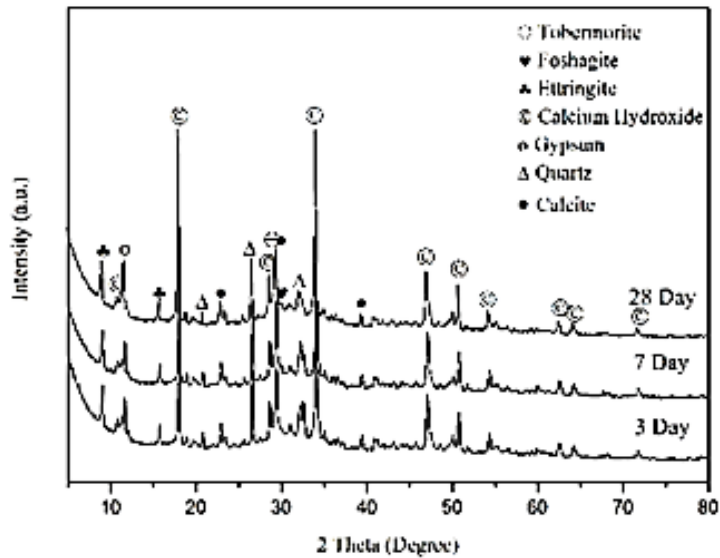
ผลการวิเคราะห์ XRD ตัวอย่างดินเลนอบที่ 100 °C พบแร่ควอตซ์ มัสโคไวต์ แร่เคโอลิไนต์ แร่แคลไซต์ และเฮมาไทต์ ผล XRD ดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 500-900 °C พบแร่ควอตซ์ มัสโคไวต์และแร่เฮมาไทต์ ตามที่แสดงในรูปที่ 1 ซึ่งจะเห็นว่า ตัวอย่างดินเลนที่เผาอุณหภูมิที่อุณหภูมิ 500-900 °C ไม่พบแร่เคโอลิไนต์ เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนเฟสเป็นเมตะเกอลิน [4]

3.2 ผลการวิเคราะห์เฟส

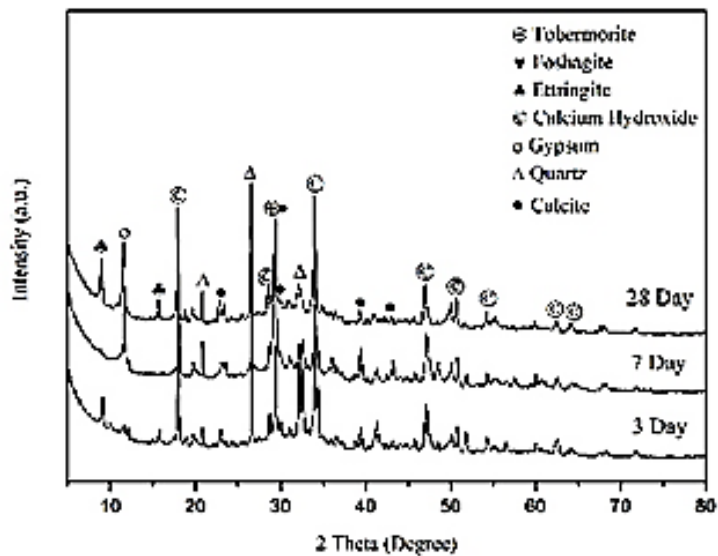
ผลการวิเคราะห์เฟสของสารปอซโซลานในตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานเฟส 700-900 °C บ่ม 3,7 และ 28 วัน ในอัตราส่วนผสมดินเลนเผา ร้อยละ 10 และ 20 โดยน้ำหนัก ด้วย XRD พบ เฟส Tobermorite ($\text{Ca}_5(\text{Si}_6\text{O}_{16})(\text{OH})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) และ Foshagite ($\text{Ca}_4(\text{Si}_3\text{O}_9)(\text{OH})_2$) เป็นโครงสร้างแบบแคลเซียมซิลิเกตไฮเดรต (CSH) ซึ่งเป็นเฟสหนึ่งของสารปอซโซลาน [12] ตามกราฟที่แสดงในรูปที่ 2, 3 และ 4

รูปที่ 1 ผลการวิเคราะห์ XRD ของดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100, 500 – 900 °C

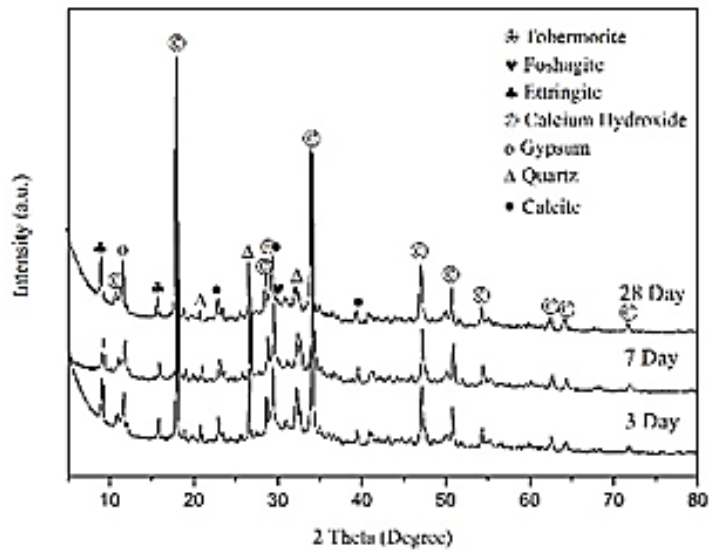

(ก)

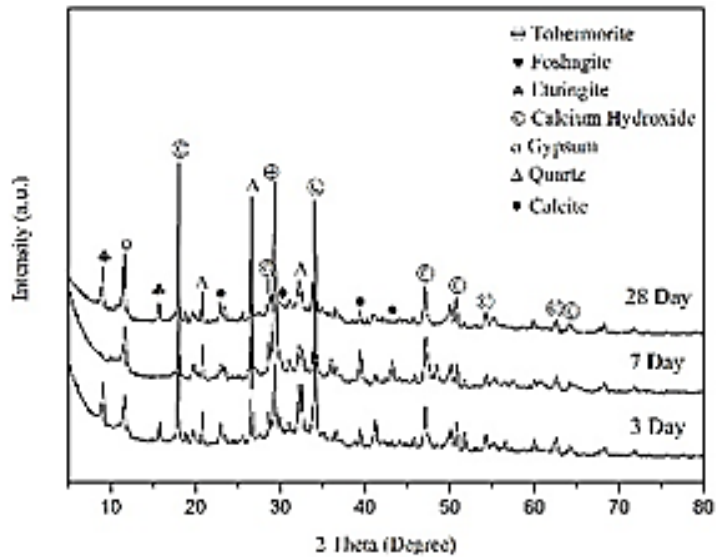

(ข)

รูปที่ 2 ผลการวิเคราะห์เฟสของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ผสมดินเลนเผา 700 °C (ก) อัตราส่วนร้อยละ 10 และ (ข) ร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก บ่ม 3,7 และ 28 วัน

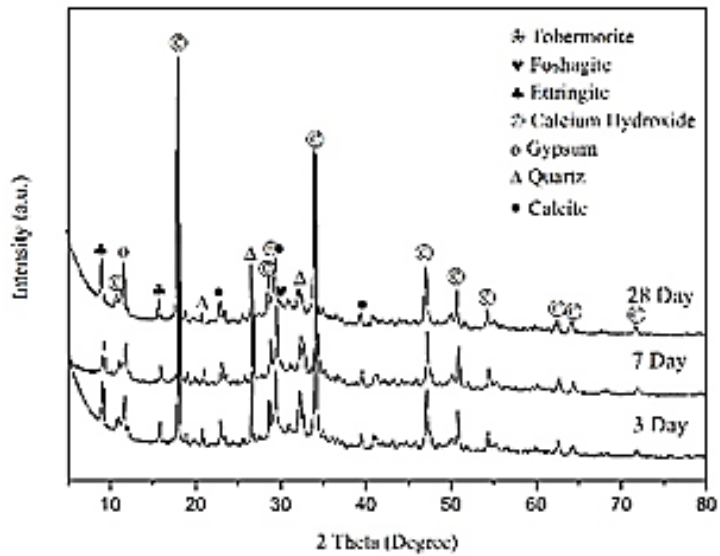

(ก)

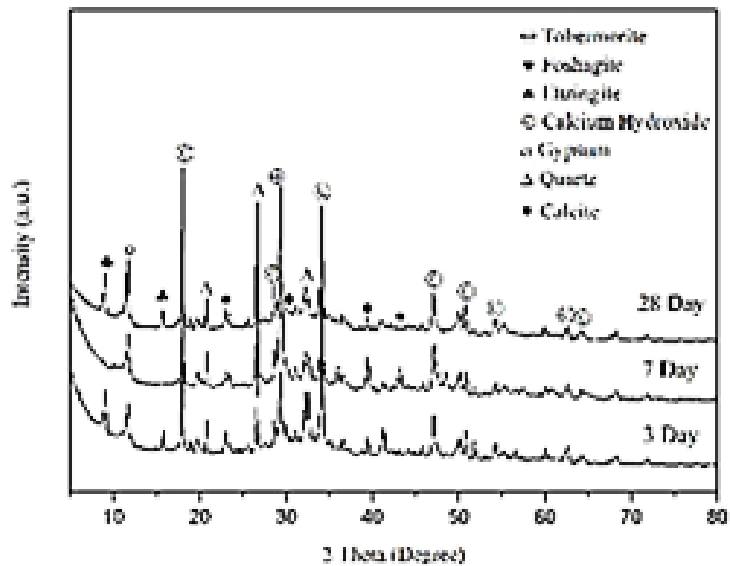

(ข)

รูปที่ 3 ผลการวิเคราะห์เฟสของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ผสมดินเลนเผา 800 °C (ก) อัตราส่วนร้อยละ 10 และ (ข) ร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก ป่ม 3,7 และ 28 วัน

(ก)

(ข)

รูปที่ 4 ผลการวิเคราะห์เฟสของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ผสมดินเลนเผา 900 °C (ก) อัตราส่วนร้อยละ 10 และ (ข) ร้อยละ 20 บ่ม 3,7 และ 28 วัน

3.3 ผลการทดสอบค่ากำลังอัดของมอร์ตาร์

ผลการทดสอบค่ากำลังอัดของมอร์ตาร์ของ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานที่ผสมดินเลนเผา ที่อุณหภูมิที่ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 0, 10 และ 20 โดยน้ำหนัก พบว่า ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิที่ 700-900 °C ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก มีค่าความต้านทานกำลังอัดเป็นไปตามมาตรฐาน (มอก.849-2556) คือไม่ต่ำกว่า 13, 20 และ 25 MPa เมื่อบ่ม 3,7 และ 28 วัน ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 5

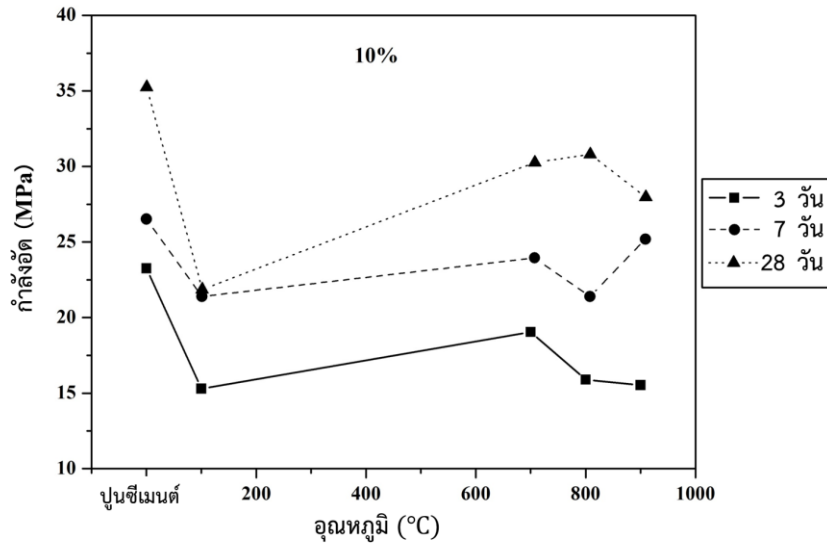
ค่ากำลังอัดที่สูงคือ ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิที่ 800 °C ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก บ่ม 28 วัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 30.68 MPa ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาที่ว่า เกล็ดในดินจะเปลี่ยนเป็นเมตะเกาลินได้ดีที่สุดที่อุณหภูมิ 800 °C [4] แต่เมื่อเพิ่มดินเลนเผาเป็นร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก พบว่า ไม่มีตัวอย่างใดที่มีค่าความต้านทานกำลังอัดที่เป็นไปตามมาตรฐาน ถึงแม้ว่ากำลังอัดในช่วง 3 วันแรกจะมีค่าเกินมาตรฐานก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่ว่า สารปอชโซลานประเภทเมตะเกาลินนั้นจะทำให้กำลังอัดของปูนซีเมนต์ในช่วงแรกดีก็ตาม [8] ดังแสดงในตารางที่ 2 และ รูปที่ 6 แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนผสมที่ดีที่สุดของดินเลนเผาเพื่อผลิตเป็นปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานคือ ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก

ตารางที่ 1 กำลังอัดของตัวอย่างมอร์ตาร์ที่ใช้วัสดุปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ และตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานผสมดินเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 0,10 โดยน้ำหนัก

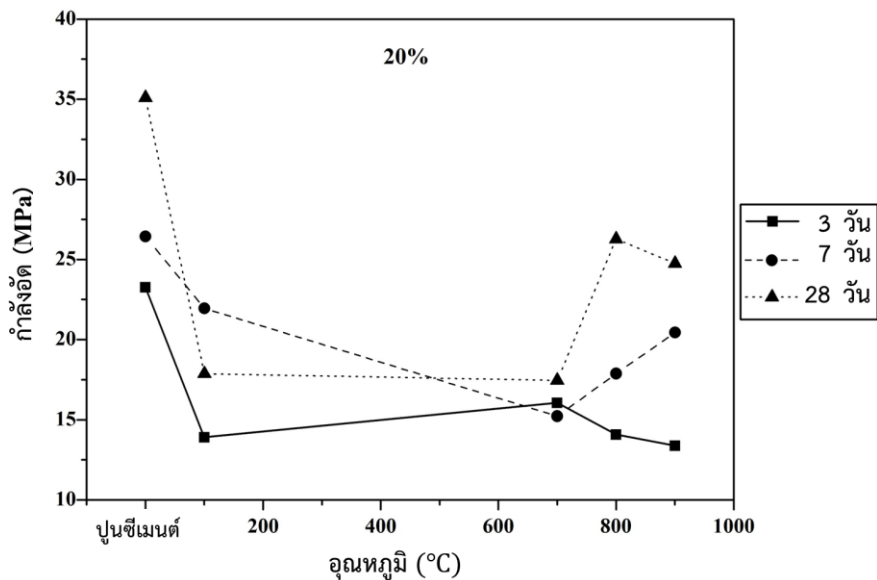
ตัวอย่างผสมดิน เลนเผาที่อุณหภูมิ ต่าง ๆ ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก	กำลังอัด (MPa)		
	บ่ม 3 (วัน)	บ่ม 7 (วัน)	บ่ม 28 (วัน)
มอก.849-2562 (IP)	13	20	25
100	15.29	21.00	21.79
700	19.04	23.88	30.14
800	15.89	21.34	30.68
900	15.53	25.11	27.86

ตารางที่ 2 กำลังอัดของตัวอย่างมอร์ตาร์ของตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอชโซลานผสมดินเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 0,20 โดยน้ำหนัก

ตัวอย่างผสมดิน เลนเผาที่อุณหภูมิ ต่าง ๆ ร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก	กำลังอัด (MPa)		
	บ่ม 3 (วัน)	บ่ม 7 (วัน)	บ่ม 28 (วัน)
มอก.849-2562 (IP)	13	20	25
100	13.91	21.95	17.87
700	16.06	15.22	17.46
800	14.07	17.88	26.28
900	13.38	20.44	24.76

รูปที่ 5 ค่ากำลังอัดของมอร์ต้าร์ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700–900 °C ร้อยละ 0,10 โดยน้ำหนัก

รูปที่ 6 ค่ากำลังอัดของมอร์ต้าร์ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700–900 °C ผสมร้อยละ 0,20 โดยน้ำหนัก

3.4 ผลการทดสอบค่าการหดและการขยายตัว

ผลการทดสอบค่าการหดและการขยายตัวของมอร์ตาร์ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 700-900 °C บ่ม 3, 7 และ 28 วัน ในอัตราส่วนผสมดินเลนเผาร้อยละ 10 และ 20 พบว่ามีค่าการหดและการขยายตัวในช่วงแคบ ๆ ระหว่าง -0.34 (หดตัว) ถึง +2.07 (ขยายตัว) ดังแสดงในตารางที่ 3 และ 4

3.5 ค่าร้อยละการดูดซึมน้ำ

ผลการทดสอบค่าร้อยละการดูดซึมน้ำ ของตัวอย่างมอร์ตาร์ของปูนซีเมนต์ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100 °C และ 700-900 °C บ่ม 3, 7 และ 28 วัน ผสมดินเลนเผาร้อยละ 10 และ 20 โดยน้ำหนัก พบว่า ตัวอย่างปูนซีเมนต์ผสมดินเลนเผา 800 และ 900 °C มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อเวลาบ่มนานขึ้น ตรงข้ามกับตัวอย่างที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100°C ที่มีแนวโน้มลดลง ที่ดังตารางที่ 5 และ 6

3.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ากำลังอัด กับค่าการดูดซึมน้ำของตัวอย่างที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 800 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 10

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ากำลังอัด กับค่าการดูดซึมน้ำของตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอซโซลานสำหรับตัวอย่างที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 800 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 10 โดยน้ำหนักซึ่งให้กำลังอัดสูงที่สุดพบว่า เมื่อเวลาบ่มมากขึ้นทำให้ กำลังอัดเพิ่มขึ้น จาก 15.89 เป็น 21.34 และ 30.68 MPa เมื่อบ่ม 3, 7 และ 28 วัน ตามลำดับ ในขณะที่ การดูดซึมน้ำก็มีค่าเพิ่มขึ้น จาก 10.30 เป็น 10.73 และ 10.87 เมื่อบ่ม บ่ม 3, 7 และ 28 วัน ตามลำดับเช่นกัน

จากแนวโน้มของกราฟจะเห็นว่า ทั้งอัตราการดูดซึมน้ำและกำลังอัดจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างสูงในช่วงแรก แต่จะมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อบ่มนานขึ้น โดยเฉพาะค่าอัตราการดูดซึมน้ำที่ลดลงเมื่อบ่ม 28 วัน ตามที่แสดงในรูปที่ 7 ซึ่งสอดคล้องกับภาพถ่าย SEM ของโครงสร้างจุลภาคของตัวอย่างที่บ่ม 28 วัน ที่จะเห็นโครงสร้างที่ค่อนข้างเป็นแผ่นที่บวมและมีรูพรุนน้อยกว่าเมื่อเทียบกับตัวอย่างที่บ่ม 3 และ 7 วัน ตามที่แสดงในรูปที่ 8 และ 9

ตารางที่ 3 ร้อยละการหดและขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 10

ตัวอย่างที่ผสม ดินเลนเผา 10%	ร้อยละการขยายตัว		
	บ่ม 3 วัน	บ่ม 7 วัน	บ่ม 28 วัน
100 °C	6.25	6.88	5.29
700 °C	-1.85	0.27	0.27
800 °C	2.81	1.82	1.82
900 °C	-0.67	0.66	0.66

ตารางที่ 4 ร้อยละการหดและขยายตัวของตัวอย่างมอร์ตาร์ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 20

ตัวอย่างที่ผสม ดินเลนเผา 20%	ร้อยละการขยายตัว		
	บ่ม 3 วัน	บ่ม 7 วัน	บ่ม 28 วัน
100 °C	6.25	6.88	5.29
700 °C	-0.34	0.28	1.13
800 °C	0.80	1.82	1.86
900 °C	0.86	1.86	2.07

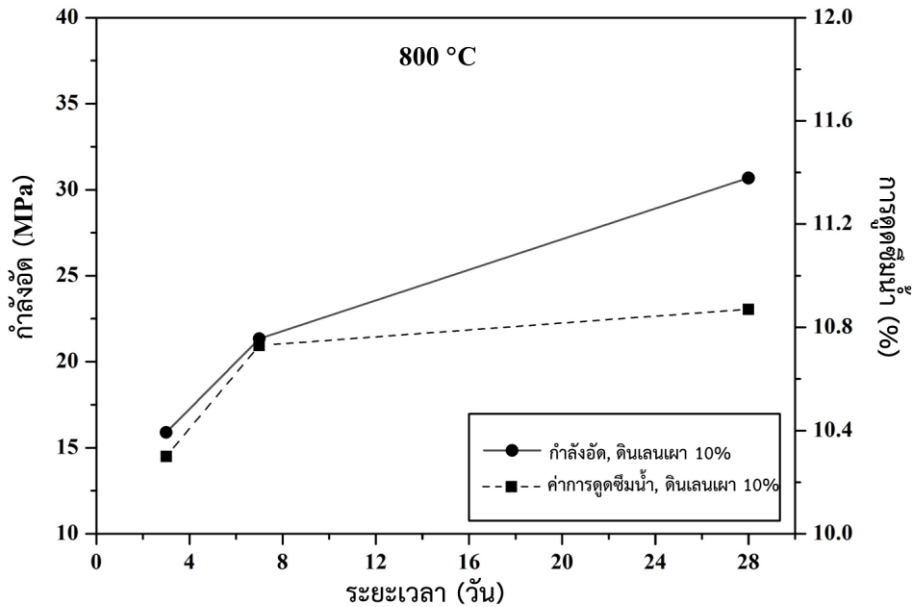

ตารางที่ 5 ร้อยละการดูดซึมน้ำของตัวอย่างมอร์ตาร์ของตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700-900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 10

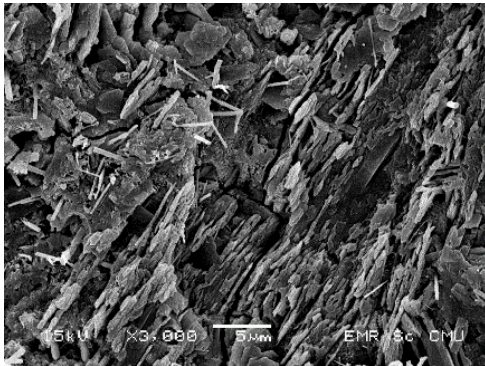
ตัวอย่างที่ผสม	ร้อยละการดูดซึมน้ำ		
	บ่ม 3 วัน	บ่ม 7 วัน	บ่ม 28 วัน
ดินเลนเผา 10%			
100 °C	11.29	10.57	9.21
700 °C	10.25	10.87	9.92
800 °C	10.30	10.73	10.87
900 °C	10.10	10.48	11.00

ตารางที่ 6 ร้อยละการดูดซึมน้ำของตัวอย่างมอร์ตาร์ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเผาที่อุณหภูมิ 100 และ 700 - 900 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 20 โดยน้ำหนัก

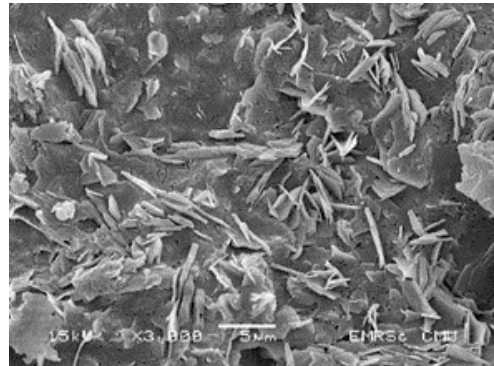
ตัวอย่างที่ผสม	ร้อยละการดูดซึมน้ำ		
	บ่ม 3 วัน	บ่ม 7 วัน	บ่ม 28 วัน
ดินเลนเผา 20%			
100 °C	11.71	10.58	9.21
700 °C	10.56	9.3	11.57
800 °C	10.89	10.60	11.71
900 °C	10.58	11.69	11.52

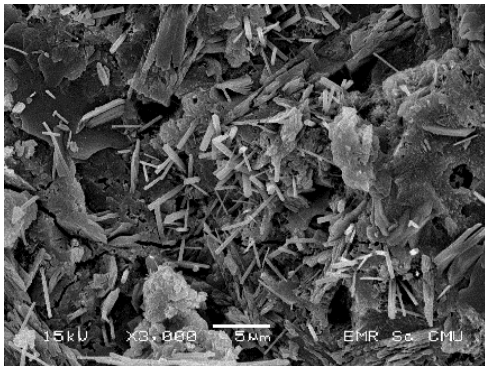
รูปที่ 7 กราฟกำลังอัด และการดูดซึมน้ำของตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานที่ผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 800 °C ในอัตราส่วนผสมร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก

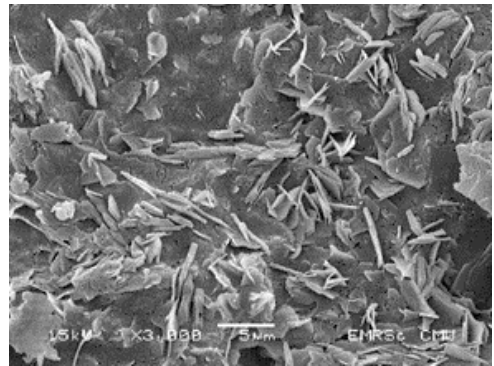
3 วัน

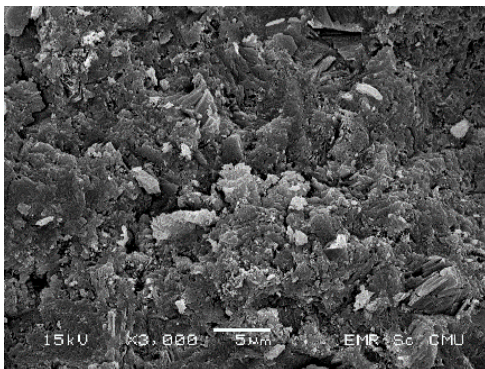
3 วัน

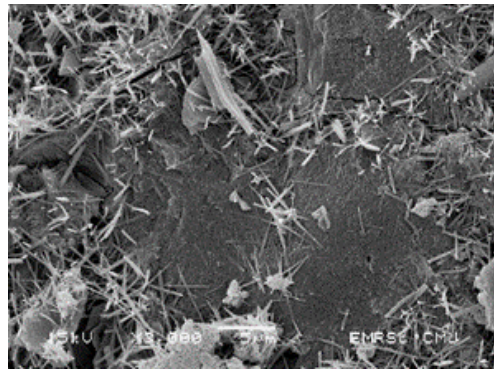
7 วัน

7 วัน

28 วัน

28 วัน

รูปที่ 8 ภาพ SEM ที่กำลังขยาย 3,000 เท่า ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาบ่ม 3 7 และ 28 วัน

รูปที่ 9 ภาพ SEM ที่กำลังขยาย 3,000 เท่า ของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 800 °C อัตราส่วนร้อยละ 10 โดยน้ำหนักบ่ม 3, 7 และ 28 วัน ซึ่งให้กำลังอัดสูงสุด 30.68 MPa

3.7 การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคด้วย SEM

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคเปรียบเทียบระหว่าง ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา กับตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผา 800 °C ในอัตราส่วนร้อยละ 10 บ่ม 3, 7 และ 28 วัน ซึ่งให้กำลังอัดสูงสุดของตัวอย่างที่ทดลองทั้งหมด ในตัวอย่างของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาเมื่อบ่ม 3 วัน มีลักษณะที่เป็นแผ่นผลึกหนาซ้อนกัน เมื่อบ่ม 7 วัน จะเห็นแท่งเอททริงไคต์เพิ่มมากขึ้น และเมื่อบ่ม 28 วัน จะเกิดเป็นแผ่นหนาทึบขึ้นแต่ในขณะที่ตัวอย่างของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผา 800 °C ผสมดินเลนเผา ร้อยละ 10 จะสังเกตเห็นการบ่ม 3 และ 7 วันแรกนั้นจะเห็นแท่งเอททริงไคต์น้อยมากและเพิ่มมากขึ้นเมื่อบ่ม 28 วัน และเริ่มจะเห็นโครงสร้างที่เป็นแผ่นที่บวม และพบมีรูพรุนที่มากกว่า ด้วยโครงสร้างแบบนี้จะส่งผลต่อค่าของกำลังอัดที่ต่ำกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา

4. บทสรุป

จากผลการวิเคราะห์และทดสอบทั้งหมดพบว่า ตัวอย่างปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานผสมดินเลนเผาที่อุณหภูมิ 700–900 °C มีกำลังอัดที่เป็นไปตาม มอก.849-2556 และมีค่าการดูดซึมน้ำ และการขยายตัวต่ำ แสดงให้เห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำดินเลนจากบ่อตักตะกอนในเหมืองแม่เมาะที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 700-900 °C ผสมร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก โดยเฉพาะตัวอย่างดินเลนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 800 °C ซึ่งให้กำลังอัดสูงสุดในการวิจัยนี้มาเป็นวัตถุดิบในการผลิตปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ปอซโซลานได้

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เหมืองแม่เมาะที่สนับสนุนทุนวิจัยนี้ และขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ให้ใช้ ห้องปฏิบัติการ และเครื่องมือในการทดสอบ

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] A. Pompasit, Pozzolan, Department of Science Service, 2002, Review Article, 1-2.
- [2] H. Yanguatin, J. Tobón and J. Ramírez, Pozzolan reactivity of kaolin clays, a review, Revista Ingenieria de Construction, 2017, 32(2), 13-24.
- [3] TIS 849-2556, Portland Pozzolan Cement, 2013. (inThai)
- [4] J. Sangsuwan and P. Yoddamrong, Mechanical properties of pozzolans material lightweight concrete by binary blend system, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thesis, Thailand, 2017. (inThai)
- [5] J.A. Becerra-Duitama and D. Rojas-Avellaneda, Pozzolans: A review, Journal of Engineering and Applied Science Research, 2022, 49(4) 495-504.

- [6] A. Leeanansaksiri, W. Phochan and T. Pongnum, Development of interlocking lightweight cement block from sludge ash mixed pozzolan material, *Engineering Journal of Research and Development*, 2020, 31(1), 135-143.
- [7] P. Satiman, P. Punrattanasin, S. Pattanapiroj and T. Kongsomboon, Behavior of adsorption and desorption of heavy metals on bentonite clay mixed with cement and pozzolanic materials by column leaching test, *Engineering Journal of Research and Development*, 2020, 31(2), 57-59.
- [8] A. Shukla, N. Gupta, A. Gupta, R. Goel and S. Kumar, Natural pozzolans a comparative study: A review, *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, 2020, 804, 012040.
- [9] T. Cheewaket, N. Tonglom, A. Tessoongnren and W. Chalee, Effect of calcium hydroxide solution on compressive strength of mortar using high volume fly ash as a binder, *The Journal of King Mongkut's University of Technology North Bangkok*, 2021, 31(2), 278-287. (inThai)
- [10] TIS 15 (12)-2525, *Portland Cement*, 1982. (inThai)
- [11] ASTM C109/C109M-02, *Standard Test Method for Compressive Strength of Hydraulic Cement Mortars (Using 2-in. or [50-mm] Cube Specimens)*, 2020.
- [12] S. Boonjaeng, *Pozzolanic reaction and geopolymerization reaction of various kinds of clays and combustion ashes*, Thesis, Chiang Mai University, Thailand, 2016.